

Wypełnia Zespół Kierunku	Nazwa modułu (bloku przedmiotów): PRZEDMIOTY PODSTAWOWE					Kod modułu: B	
	Nazwa przedmiotu: EKONOMETRIA I PROGNOZOWANIE PROCESÓW GOSPODARCZYCH					Kod przedmiotu: 18	
	Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej przedmiot / moduł: INSTYTUT EKONOMICZNY						
	Nazwa kierunku: EKONOMIA						
	Forma studiów: SS		Profil kształcenia: praktyczny			Poziom kształcenia: studia I stopnia	
	Rok / semestr: I/IV		Status przedmiotu /modułu: obowiązkowy			Język przedmiotu / modułu: polski	
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć (godz.)	15		30			

Koordynator przedmiotu / modułu	dr inż. Anetta Waśniewska
Prowadzący zajęcia	dr inż. Anetta Waśniewska; mgr Marek Misztal
Cel kształcenia przedmiotu / modułu	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z możliwościami wykorzystania metod matematycznych, statystycznych i ekonomicznych do budowy jedno- i wielorównaniowych modeli ekonometrycznych, ich oceny przydatności do prognozowania zmiennych ekonomicznych.
Wymagania wstępne	Znajomość matematyki, statystyki i ekonomii

EFEKTY UCZENIA SIĘ		
Nr efektu uczenia się/ grupy efektów	Opis efektu uczenia się	Kod kierunkowego efektu uczenia się
Wiedza (Ma wiedzę w zakresie...)		
01	Student tłumaczy i określa pojęcia z zakresu podstaw ekonometrii oraz prezentuje specyfikę modelu ekonometrycznego, tłumaczy jego strukturę, zasady i etapy budowy.	K1P_W10
02	Wyjaśnia zastosowanie modeli ekonometrycznych do analizy zjawisk gospodarczych.	K1P_W02 K1P_W03
Umiejętności (Potrafi...)		
03	Student buduje proste liniowe modele ekonometryczne oraz umie oszacować parametry modelu i dokonać ich interpretacji.	K1P_U02 K1P_U06
04	Identyfikuje i wykorzystuje narzędzia ilościowe w analizach ekonometrycznych.	K1P_U08 K1P_U09
Kompetencje społeczne		
05	Student słucha i akceptuje treści wykładu oraz laboratorium. Rozpoznaje problemy związane z tworzeniem modeli ekonometrycznych oraz w przypadku niezgodności otrzymanych wyników z teorią ekonomii samodzielnie lub zespołowo je rozwiązuje.	K1P_K01 K1P_K07
06	Ma świadomość możliwości stojących przed metodami ekonometrycznymi pod względem ilościowej analizy zjawisk ekonomicznych	K1P_K07

TREŚCI PROGRAMOWE	
Wykład	Geneza i przedmiot ekonometrii. Główne cele badań ekonometrycznych; Związek ekonometrii z innymi naukami. Teorie ekonomii a modelowanie ekonometryczne i prognozowanie; Klasyfikacja modeli; Dobór zmiennych objaśniających do modelu liniowego; Klasyczna metoda najmniejszych kwadratów (KMNK); Estymacja parametrów strukturalnych modelu liniowego; Weryfikacja modelu ekonometrycznego. Istota weryfikacji ekonomicznej i statystycznej. Testowanie hipotez; Modelowanie i prognozowanie zjawisk sezonowych; Mechaniczne metody prognozowania: naiwna, średniej ruchomej, wygładzania wykładniczego; Wykorzystanie prognoz w ekonomii.

Laboratorium
Pojęcia podstawowe; Dobór zmiennych objaśniających do modelu: eliminacja zmiennych quasi-stałych; Dobór zmiennych objaśniających do modelu: wektor i macierz współczynników korelacji; Metoda analizy macierzy współczynników korelacji; Szacowanie modelu; Ocena dopasowania modelu do danych empirycznych; Badanie istotności parametrów strukturalnych; Modelowanie i prognozowanie zjawisk sezonowych; Mechaniczne metody prognozowania: naiwna, średniej ruchomej, wygładzania wykładniczego; Wykorzystanie prognoz w ekonomii.

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> Maddala G.S., Ekonometria, Warszawa 2013. Ekonometria, red. Gruszczyński M., Podgórska M., Warszawa 2003. Sobczyk M., Ekonometria, Warszawa 2013. Cieślak M., Prognozowanie gospodarcze: metody i zastosowania., Warszawa 2005. Modelowanie i prognozowanie zjawisk społeczno-gospodarczych. Teoria i praktyka, red. Pawełek B., Kraków 2014
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> Nowak E., Zarys metod ekonometrii. Zbiór zadań, Warszawa 2012 Zeliaś A., Pawełek B., Wanat S., Prognozowanie ekonomiczne. Teoria. Przykłady. Zadania, Warszawa 2003
Metody kształcenia	Prezentacja multimedialna – wykład Rozwiązywanie zadań, analiza danych z wykorzystaniem arkusza kalkulacyjnego - laboratorium

Metody weryfikacji efektów uczenia się		Nr efektu uczenia się/grupy efektów
Zaliczenie ustne wykładu - odpowiedź na trzy pytania z zakresu materiału realizowanego podczas wykładów		01, 02, 04
Laboratorium: zaliczenie dwóch kolokwiów; obecność na laboratoriach (zgodnie z Regulaminem studiów PWSZ)		01, 02, 03, 04, 05, 06
Formy i warunki zaliczenia	Na ocenę końcową z przedmiotu składa się średnia ważona ocena z zaliczenia wykładu (50%) + średnia ważona ocena z zajęć laboratoryjnych (50%)	

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
Rodzaj działań/zajęć	Liczba godzin	
	Ogółem	W tym zajęcia powiązane z praktycznym przygotowaniem zawodowym
Udział w wykładach	15	
Samodzielne studiowanie	10	10
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych, warsztatach, seminariach	30	30
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń	30	30
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	15	15
Udział w konsultacjach	1	
Inne		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	101	85
Liczba punktów ECTS za przedmiot	4	
Liczba punktów ECTS przypisana do dyscypliny naukowej	4 (Ekonomia i finanse)	
Liczba punktów ECTS związana z zajęciami praktycznymi	3,4	
Liczba punktów ECTS za zajęciami wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	1,8	

